

Η Γιούλη Παπαθεοδώρου, υπεύθυνη επικοινωνίας στο Ελληνικό Φεστιβάλ, προτείνει πέντε βιβλία.

1 Alice Munro: Runaway, εκδόσεις Vintage
 Από τους πιο σημαντικούς, σύγχρονους Αμερικανούς συγγραφείς, η Μούνρο οδηγεί με ήπιο κι ανεπαίσθητο τρόπο στα άδυτα της ύπαρξης, χωρίς στο τέλος της αφήγησής της να δίνει απαντήσεις. Ξετυλίγει τις μικρές της ιστορίες αργά, προσεχτικά, ξεκινώντας με τις λεπτομέρειες μιας τετριμμένης καθημερινότητας που καταλήγει σιγά σιγά σε μια άβυσσο τραγικότητας. Η ίδια παρούσα αλλά και σε απόσταση τέτοια, όσο απέχει η φαντασία από την πραγματικότητα.

Με αφορμή... το βραβείο Man Booker International Prize 2009. Της απονεμήθηκε πριν λίγες μέρες για τα πανέμορφα αφηγηματά της.

2 Τανιζάκι: Το εγκώμιο της σκιάς, εκδόσεις Άγρα
 Με ιδέες και συγκρίσεις ελεύθερες, γραφή που κινείται ετερόκλητα ανάμεσα στην ποίηση και την καθημερινότητα, ο Τανιζάκι, σαν να εκλογικεύει τα αισθητικά φαινόμενα. Ξαν να δηλώνει ότι απεχθάνεται ό,τι υαλιζει και επιδεικνύεται, ότι η ομορφιά γεννιέται στο σκοτάδι και κρύβεται και καθόλου δεν χρειάζεται να στιλβωθεί για να δοξαστεί. Πορεύεται αμυδρή, νηφάλια, συγκρατημένη, μοναχική.
 Με αφορμή... την έκθεση «Ύμνος στη σκιά», που

παρουσιάζουν στην Αθήνα το Μουσείο Μπενάκη και το Φεστιβάλ Αθηνών.

3 Suzanne Romaine: Bilingualism, εκδόσεις Blackwell

Μια εξαιρετική εισαγωγή στη δίγλωσσία, γραμμένη απλά, κατανοητά, αν και είναι ένα επιστημονικό σύγγραμμα που καταπνέεται με όλες τις πλευρές της ως κοινωνικού αλλά και γνωστικού φαινομένου, σε φωνολογικό, γραμματικό ή σημασιολογικό επίπεδο. Η συγγραφέας αναφέρεται και στις πολλές μελέτες που έχουν προηγηθεί, θέλοντας να καλύψει όλες τις εκφάνσεις μιας δίγλωσσης συμπεριφοράς: τη σύγχυση σε κοινωνικούς ή γλωσσικούς κώδικες, σε ρόλους και συστήματα επικοινωνίας, τις θετικές ή αρνητικές επιπτώσεις της διαδικασίας για την κατάκτηση ενός ακόμη γνωστικού σύμπαντος.
 Με αφορμή... τη μικρή Δαφνούλα, που έχει να παλέψει όχι με δύο αλλά με τέσσερις γλώσσες στο ξεκίνημα της ζωής της.

4 Alain de Botton: Η τέχνη του ταξιδιού, εκδόσεις Πατάκη
 Έξυπνος, διασκεδαστικός και πολυδιαβασμένος ο Ντε Μποτόν. Με παραδείγματα κι αναφορές σε πολλούς συναδέλφους του κλασικούς και

νέτερους, τον Μπωντλαίρ, τον Φλωμπέρ και τον Ράσκιν, κατάφερε να με κάνει ν' αλλάξω τον τρόπο που έβλεπα τα ταξίδια ανεπαίσθητα, έτσι όπως μας έδειξε τον τρόπο που ο Προυστ μπορεί να αλλάξει τη ζωή μας ή το πώς η φιλοσοφία αποτελεί παραμύθια και παρηγοριά στην καθημερινότητά μας. Με ζωντανές και πειστικές περιγραφές μάς πείθει να ανακαλύψουμε ομορφίες σε χώρους βαρετά συνηθισμένους, όπως ένα καφέ στην άκρη του αυτοκινητόδρομου ή η αίθουσα αναμονής ενός παλαιικού σιδηροδρομικού σταθμού...

Με αφορμή... την αδυναμία μου να μετακινηθώ εκτός Αθηνών αυτό τον καιρό.

5 Φρανσουάζ Ντολτό: Η ασυνείδητη εικόνα του σώματος, Βιβλιοπωλείον της Εστίας
 Ψυχίατρος και ψυχαναλύτρια, καθοριστική μορφή του γαλλικού ψυχαναλυτικού κινήματος, η Ντολτό ασχολήθηκε κυρίως με τα παιδιά. Καταγράφοντας το απόσταγμα της κλινικής της εμπειρίας αλλά και συνοψίζοντας το θεωρητικό έργο της, σ' αυτό το βιβλίο διαχωρίζει την εικόνα του σώματος, προσωπική στον καθένα, από το σωματικό σχήμα, ίδιο για όλους. Εξηγεί πώς η εικόνα του σώματος συνδέεται με την ατομική μας ιστορία, είναι υπόβαθρο του ναρκισσισμού

μας και μια κατασκευή φαντασική, που μετασχηματίζεται στη διάρκεια της παιδικής ηλικίας μετά από κάθε κρίση. Επεξεργάζεται και την παθολογία της εικόνας του σώματος, αποδίδοντάς την στο λόγο και την ανεπάρκεια του όταν απευθύνεται στα παιδιά, στους τρόπους που κάθε παιδί διαχειρίζεται την κρίση, στα βήματα που κάνει για να πλάσει τον εαυτό του, πάντα με αφετηρία το σώμα και τη γλωσσική σχέση με τον Άλλο.

Με αφορμή... τις πολλές νεαρές φίλες μου στην Αθήνα και αλλού.